Naslov:
Turistička zajednica Primorsko-goranske županije

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Djelatnosti:
Djelatnosti poslovnih organizacija i organizacija poslodavaca

Mjesto (grad/općina):
Opatija

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Naslov:
Grad Opatija

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto (grad/općina):
Opatija

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Vrijeme djelovanja:
1993 g.

VIAF osoba:
150150234

Naslov:
Mandić, Ante

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ante Mandić (Trst, 02.06.1881. - Lovran, 15.11.1959.), hrvatski pravnik i političar. Pravo studirao u Beču i Grazu, gdje je i doktorirao. Kao pripravnik radio u Trstu, a zatim kao odvjetnik u Voloskom i Opatiji (od 1908.). Prvi svjetski rat zatekao ga je u Kijevu, pa je 1915. postao predstavnik Jugoslavenskog odbora za Rusiju sa sjedištem u Petrogradu. Od 1917. kao tajnik Odbora vodio kancelariju u Londonu. Dvije godine kasnije vraća se u Kraljevinu SHS i djeluje kao predsjednik Jugoslavensko-čehoslovačke lige. Razočaran razvojem prilika u državi, 1921. se demonstrativno vraća u Opatiju pod talijanskom okupaciju, te radi kao jedan od rijetkih hrvatskih odvjetnika u Istri. God. 1937. napušta područje pod talijanskom okupacijom i seli u Beograd. Poslije travanjskog sukoba 1941. vraća se u Opatiju, surađuje s Oslobodilačkim pokretom, a preko Vatikana održava i veze s vladom u emigraciji. Poslije kapitulacije Italije 1943. postaje predsjednik NOO Opatije, a zatim i vijećnik ZAVNOH-a, te sudjeluje na 2. zasjedanju u Plaškom. Bio je delegat na 2. zasjedanju AVNOJ-a u Jajcu i član njegova Predsjedništva. Objavio je knjigu "Fragmenti za historiju ujedinjenja" (1956.).

Mjesto (grad/općina):
Trst

Beč (Austrija)

Graz

Beograd

Opatija

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1881-1959 g.

Funkcije:
Pravnik i političar.

VIAF osoba:
89259596

Naslov:
Turistička zajednica Grada Opatija

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Opatija

Djelatnosti:
Djelatnosti poslovnih organizacija i organizacija poslodavaca

Mjesto (grad/općina):
Opatija

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Naslov:
Festival Opatija

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Opatija

Djelatnosti:
Pomoćne djelatnosti u izvođačkoj umjetnosti

Mjesto (grad/općina):
Opatija

Pravni status osobe:
javna ustanova

Vrijeme djelovanja:
1996 g.

Naslov:
Cihlar, Vatroslav Slavko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Vatroslav Slavko Cihlar (03.08.1896. - 02.01.1968.), novinar i književnik. Otac Sebald, učitelj, na nagovor A. Šenoe dolazi 1865. iz Praga u Kraljevicu, a 1878. preselio se u Senj. Brat je književnika Milutina (pseud. Nehajev). Osnovnu školu polazio je u Senju (1902-06.), a Nautičku školu u Bakru (1906-12.), iz koje je isključen zbog sudjelovanja u štrajku srednjoškolaca. Školovanje je nastavio u Kotoru (1912-13.), gdje je i maturirao. Od 1912. bavio se novinarstvom. Uz novinske članke pisao je književne, kazališne i glazbene eseje. Prevodio je s njemačkoga, francuskoga i španjolskoga.

Mjesto (grad/općina):
Senj

Rijeka (RIJEKA)

Opatija

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1896-1968 g.

Ustroj osobe:
Sin Sebalda i Ludmile rođ. Polić, brat hrvatskog književnika Milutina Cihlara - Nehajeva. Ludmila Polić je bila iz poznate brodovlasničke trgovačke i pomorske kraljevičke obitelji Polića. Braća su joj bili: Nikola Polić, koji je u Chicagu osnovao prvi hrvatski list u Americi pod nazivom „Chicago“; Martin Polić, poznati hrvatski novinar; Stjepan Polić, profesor na Realnoj gimnaziji u Ljubljani i novinar feljtonist; Lojze Polić i Bogoljub Polić, pomorski kapetani; Vinko Polić, koji je kao pomorski kapetan emigrirao u Chicago. Vatroslav - Slavko Cihlar je imao sina Zvonimira sa ženom Wally rođ. Marquart, koji se kao odrastao iselio u Brazil.

Funkcije:
Od 1912. se bavio novinarstvom: suradnik je omladinskog časopisa Novi život (Rijeka), Riječkog novog lista i Preporoda (Ljubljana). U Kraljevici kao srednjoškolac osniva Pučku knjižnicu i Hrvatsku čitaonicu „August Šenoa“. Pripadao je revolucionarnoj omladini jugoslavenskog usmjerenja. Poslije mature počeo je ploviti, ali je početkom rata (1914.) mobiliziran i upućen u domobransku jedinicu u Karlovac. Zajedno s A. Barcem i A. Tomašićem bio je osnivač i urednik Nakladnog zavoda „Jug“ u Zagrebu (1917.), koji je osim Matoševih Feljtona i Eseja (1917.), Krležinih Pjesama II (1918.) i Pjesama III (1919.), Cesarčevih Stihova (1919.), revije Plamen (1919.) izdao knjige i drugih naprednih pisaca. O izdavačkoj djelatnosti „Juga“ objavio je memoarski zapis Književnost iza rešetaka (Riječka revija, 1961,¾). Poslije zabrane „Juga“ (1919.) odlazi u Pariz, zatim Milano i Rim. Radi kao prevodilac u socijalističkim novinama Avanti (Milano 1920.), a zatim je dopisnik tih novina iz Beograda. Odatle je protjeran te odlazi u Beč (1921.) i Frankfurt na Majni (1922.), gdje studira sociologiju i kulturnu povijest. Vrativši se u Zagreb, u Borbi je 1923. objavio seriju Pisma iz Njemačke s temama o „sablasti monarhije“ te pojavi nacionalsocijalističkog pokreta u Njemačkoj kao opasnosti za evropsku demokraciju. Bio je član uredništva Hrvata (1924.-29.), gdje je objavio seriju feljtona o političkim i kulturnim temama pod nazivom Na vršku pera (1925.), te Obzora (1924.), gdje piše o umorstvu Giacoma Matteotija i talijanskom fašizmu. Kao nov-

inar putuje Austrijom, Čehoslovačkom, Francuskom, Italijom, Njemačkom i Švicarskom. Kad je Hrvat zabranjen, uhapšen je i 3 mjeseca provodi u zatvoru. Poslije proglašenja diktature (1929.) živi u raznim mjestima u Njemačkoj do 1937., kada odlazi u Švicarsku. U Berliner Tageblattu (1930.) piše o zločinima monarho-fašističke diktature kralja Aleksandra (Das Inferno der Belgrader Diktatur). Vraća se u zemlju 1938., radi u Presbirou u Beogradu, a zatim u Zagrebu. Od 1941. do 1945. živi u Zagrebu i povlači se iz javnog života.

VIAF osoba:
1711221